

”Både briljant och rörande” Bilder och recensionsklipp, *Oliver!* Premiär Göteborgsoperan 14 sept 2019

”Fantastiska insatser av barnen” (GP)

”Självlysande rollporträtt [...] dialogen vibrerar av undertext [...]

Omöjligt att inte röras av tiggarpojkens öde ” (SvD)

”Imponeras av ensemblens kollektiva kraft” (DN)

”Dansant showmusikal med mycket svärta” (Borås Tidning)

”Margareta Sörenson blir tårögd av Oliver” (GT/Expressen)

Caroline Gustafsson (Nancy), Nathanael Karlsson (Handwalker), Alexander Bohre (Captain), Jack Lagerström Nilsson, Max Johnsson (Dodger), Knut Fernström, Tristan Widmark. Foto: Lennart Sjöberg

” en lika generös som osockrad och streetsmart uppsättning.” (GT/Expressen)

”Symbiosen mellan musik och rörelse skapar ett eget slags berättande.” (DN)

Ensemble. Foto: Lennart Sjöberg

”Omöjligt att inte engageras i barnhemsbarnet Oliver Twists flykt från vuxna som tävlar om att överträffa varandras elakhet i ett skitigt London.” (SvD)

”När Bart komponerade musiken lär han ha gjort det utifrån hur de olika personerna går. Något som Fredrik Benke Rydman tagit fasta på i sin koreografi och regi tillsammans med Victoria Brattström. Man har fått avslag på moderniserande musikändringar, men leker istället med tempot och frilagda detaljer.” (DN)

”Som russin i kakan är det strösslut med fina sångliga rollporträtt. Gattflickan Nancy, rakt sjungen av Caroline Gustafsson, lyckas förklara bättre än många sociologer varför kvinnor (obegripligt nog) backar upp en brutal skurk!” (GT/Expressen)

”Förbluffande välfungerande blandning av samhällssatir och trallvänliga melodier.” (DN)

”Väl fungerande koreografi som sömlöst rinner in i regin och musiken. Musikalen från 1960 har här fått ny översättning av Ulricha Johnson. Den är fräsch och aktuell utan att svära mot scenografi och kostymer från Dickens tid: ett sotigt London i krinoliner och höga hattar, svarta hus och dis kring broarna över Themsen.” (GT/Expressen)

”När ”Oliver!” intar Göteborgsoperans scen i ”Lilla London” med näpna barn, skruvade Tim Burton-karakterer och musikalisk vaudeville-charm, så lyckas regissör/koreografen Fredrik Benke Rydman och hans team faktiskt smugla in riktigt guld i krimskramset.” (SvD)

”Regin tagit det seriösa i berättelsen på saltaste allvar: Dickens vilja att väcka debatt mot den inhumana fattigvården är lätt att översätta i tanken till vår tid.”

”barnen som jämlikar i flödande masskoreografi och generös bildglädje i stort och smått.”
(GT/Expressen)

Foto: Lennart Sjöberg

”Scenbilden skulle kunna vara hämtad ur den engelska barnlitteraturen från början av 1900-talet, eller någon av Tim Burtons filmer.” (GP)

”Vid premiären gör Viktor Werlenius en hjärtknipande huvudrollsinsats som Oliver, flankerad av Wilmer Hellstens streetdance-sluga Dodger.” (DN)

”Unge Viktor Werlenius Oliver är just så naivt äppelkindad som hjälten ur en Dickens-roman förväntas vara.” (SvD)

Viktor Werlenius som Oliver. Foto: Lennart Sjöberg

”Viktor Werlenius är mycket bra som den olycklige barnhemspojken Oliver som vandrar genom de olika verkligheterna. Han sjunger de hjärtskärande fraserna i sången om kärlekens väsen med en otvungen känsla, rakt och enkelt. Det är i de här stunderna, när spelet är avskalat, som föreställningen är som mest övertygande.” (GP)

”Viktor Werlenius gör en trovärdig och välsjungen Oliver som anpassar sig i alla situationer.” (Borås Tidning)

”Wilmer Hellstens Dodger är både rolig och välgestaltad. Hans sångpartier är starka och fulla av attityd.” (Borås Tidning)

”Wilmer Hellsten slinker ner för en vägg och in på scenen. Han är alldeles lysande denna Dodger, gängledaren för Fagins gatpojkar, de upplärda gattjuvarna – de är imponerande och självklara i sina roller.” (Dansportalen)

”David Lundqvist gör en fin gestaltning av rollen som Fagin, med en höjdpunkt i den långa självuppgörelsen i andra akten, där situationskomiken och melankolin möts på ett frigörande vis.” (GP)

Nathanael Karlsson (Handwalker), Knut Fernström (Nipper) Jack Lagerström Nilsson, David Lundqvist (Fagin).
Foto: Lennart Sjöberg

”Bland karaktärerna sticker framförallt David Lundqvists Fagin ut. ”Funderar lite till” är en uppvisning i musikalartisteri, där Lundqvist vrider och vänder ut och in på både sig själv och sin karaktär.” (Borås Tidning)

”Caroline Gustafssons självlysande Nancy leder sina prostituerade medsystrar, småtjuvar och hallickar i en frustande vals. När Nancys och Oliver Twists öden korsas börjar dramat att leva genom förhöjd stilisering. Över dem kastar Tobias Ahlsells striphårige Bill Sykes, en maffiaboss och hallick draperad i Union Jack, sin hotfulla skugga.” (SvD)

”Långa pauser får plötsligt dialogen att vibrera av undertext, kroppsspråket blir ryckigt och förvrängt hos Ola Forsbergs skumme doktor, den allt knäppare Fagin och Londons borgare. Fantasin om kärleken omsätts i en drömscen där kostymskaparen LehnaEdwalls

marängkrinoliner i pastellfärger svävar som hoppets sköra såpbubblor i en nattsvart rymd.”
(SvD)

”Caroline Gustafsson är onekligen skicklig som den motsägelsefulla Nancy” (GP)

Caroline Gustafsson som Nancy.

”Caroline Gustafssons Nancy är cool i hela sin person och sjunger starkt och klart med en röst rymmer en hel del känslor.” (Borås Tidning)

”När Caroline Gustavssons 'Nancy' visar sin både självförnekelse och styrka i solot om sin kärlek till den förfärlige kvinnomisshandlaren 'Bill Sikes' Tobias Ahlsell, går det rakt in i publiken. Ytterligare en stark scen är den då 'Bill Sikes' till slut slår ihjäl henne när hon just räddat 'Oliver' Viktor Werlenius.” ([Dansportalen](#))

”Tobias Ahlsell fångar mörkret i Bill Sikes karaktär” ([GP](#))

”En mörk historia där barnen hamnar i kläm i en hård vuxenvärld. Det är i detta som aktualiteten fortfarande ligger och gör att ”Oliver!” känns aktuell än i dag.” ([Borås Tidning](#))

”Benke Rydman lyckas med den äran anta utmaningen och får de många barnen att agera i synkroniserade rytmiska insatser som känns livfulla snarare än styrda. Det är vackert och roligt på samma gång” ([GP](#))

”Stora kala väggar, mörka gränder och kallt ljus sätter tonen för en mörk historia där barnen hamnar i kläm i en hård vuxenvärld. Det är i detta som aktualiteten fortfarande ligger och gör att ”Oliver!” känns aktuell än i dag. Det är också med barnens ögon vi i publiken får följa historien.” ([Borås Tidning](#))

”Det är svårt att inte imponeras av det rytmiska svänget och drivet i dansnumren, i sättet som kropparna tar scenen i besittning” ([GP](#))

”Men den verkliga finessen här är varken LehnaEdwalls fantasifullt vackra kostymer eller Frida Arvidssons scenografi med fiffigt flyttbara storstadssiluetter i sotgrått, utan hur symbiosen mellan musik och rörelse skapar ett eget slags berättande.” ([DN](#))

Ensemble med Caroline Gustafsson som Nancy. foto: Lennart Sjöberg.

”De många kollektiva scenerna, där rånarligan med fart och fläkt gestaltar en sorts karnevalisk yra och skämtsamhet, skapar en medryckande älskvärdhet som i mycket är musikalens kännemärke.” (GP)

”När musikalen om barnhemsbarnet Oliver Twist tar plats på Göteborgsoperans scen skärps konflikten på ett överraskande sätt. Fredrik Benke Rydman iscensätter en värld så grym att den bara kan skildras med svärtad surrealism.” (SvD)

”Kombination av fränhet, humor och viktoriansk sentimentalitet som driver historien framåt” (GP)

”Historien om den föräldralöse pojken Oliver Twist är en klassiker som aldrig går ur tiden.” (Borås Tidning)